

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr. többszöri hirdetésnél
7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilt-tér petit sora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentetlen leveleket csak
ismert kezekről fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“, a „Zala-eggerszegi ügyvédi kamara“, a megyei községi- és körjegyzők, a „Kanisai és novai járási községi és körjegyzők egylete“-nek, valamint a „Légrádi takarékpénztár és önszegélyző szövetkezet“-nek hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A tüzoltók ünnepe.

Ünnepel ma a zala-eggerszegi önkényes tüzoltó testület s ünnepelnek vele együtt a vármegye többi testvér egyesületei is és ünnepel velök az a közönség is, mely a tüzoltóság intézménye iránt érdeklődéssel viseltetik.

Kiemelkedik ez a nap a többi napok közül, mint a nyugvásnak és lelki örvendezésnek napja a hétköznapok közül.

A zala-eggerszegi tüzoltók testülete egy nyugvó ponthoz érkezett 25 éves munkássága után. Most tartja úgy nevezett jubileumát, negyedszázados örömnappját.

Egy kis nyugvást tart. Emléket szentel a múltnak s reményt táplál a jövő iránt.

Jóleső örömmel, sőt lelkimegnyugvással tekint vissza megfutott negyedszázados multjára, arra a fáradságos utra, melyre előbb talán félénken lépett, de amelyen aztán kitartással és büszkeséggel járt; mert erőt adott az akarát, megacélozta az izmokat az emberszeretet s tette indította a lelkesedés.

Akadályokkal kellett küzdenie, mint minden utasnak. Utjában állott sokszor a hideg közönyösség, vissza-vissza rántotta az önzés, megmarta némelykor a kicsinylő lenézés és a gúny.

De mindezekkel nem törődve, jutalmát találta saját magában, szándékának tisztaságában és abban a szent tudatban, hogy másoknak a javáért fáradozik.

Ezzel a tudattal és önmegnyugvással tekint a testület a jövőben is, javítva itt-ott a hiányokat s erősítve az akaratot.

Ez emlékünnepe alkalmával örömmel konstatalhatunk egy nevezetes mozzanatot a zala-eggerszegi tüzoltó testületben.

A közelebbi időben ez a testület egy rossz előítéletnek a jegét kezdi megtörni. Eddig azt hitték itt az emberek, hogy működő tüzoltó csak testi munkával foglalkozó ember lehet, mintha a társadalomnak csak egyik rétege volna erkölcsileg kötelezve, hogy vész idején embertársának a segítségére

menjen; mintha az volna az erkölcsi rend, hogy akinek legkevesebb félteni valója van, csupán az védje embertársának féltett vagyonát.

Oszladozóban van most ez az előítélet.

Az utóbbi évben lelkesülten soraköznak már többen-többen a zászló alá olyanok is, kik más természetű foglalkozásban vannak; a társadalom különböző rétegeiből soraköznak a zászló alá azok, akik testi ügyesség, szívjószág és lelkibátorságban bajtársak lehetnek egymással, anélkül, hogy bármelyiknek is, születési vagy foglalkozási magasságának a nymbusza elhomályosodnék e miatt.

Ez elég örvendetes jelenség, biztató jel a jövőre is, hogy a közügyet közösen végzik az emberek.

Im, a zala-eggerszegi tüzoltó testület biztonyságot tesz e jubiláris ünnepélyén életrevalóságáról.

Eljöttek többen a vármegye tüzoltó testületei közül, hogy tanui legyenek az életképességnek s biztatói a továbbhaladásnak.

Isten hozott benneteket testvér-testületek, városunk falai közé, az anyatestület karjaiba! Jöttetek humanitós nevében, hogy demonstráljátok a tüzoltó intézmény szükségessége, tekintélye és magasztossága mellett.

Egyesek és testületek, kik megjelentek az ünnepélyen, tüntessetek a szép, jó és igaz mellett! Mint a hogy szép, jó és igaz intézmény a tüzoltóság. Különböző vidék emberei-, szervezetek ismeretiséget, kössetek barátságot s emeljétek fel a zászlót, mely a hazafiság határában belől az általános emberi szeretetnek is a lobogója.

A „Zalamegyei Gazdasági Egyesület“ közgyűlése.

A „Zalamegyei Gazdasági Egyesület“ Hertelendy Ferenc egyesületi elnök elnöklése alatt július hó 29-én d. e. 10 órakor Keszthelyen a városháza tanácstermében tartotta közgyűlését, miután d. e. 9 órakor az egyesület igazgató választmánya gyűlésezett, amikor is a közgyűlésre kitérített fontosabb tárgyakat vették tüzetes megvitatás alá s állapították meg a közgyűlés eléterjesztendő javaslatukat.

A közgyűlés tudomásul vette a szolnokdombokai gazdasági egyesületnek az erdélyi magyar fajta tinóknak

A „Zalamegye“ tárcája.

Petőfi

A zala-eggerszegi jogász ifjúságtól rendezett Petőfi ünnepélyen tartott megnyitó beszéd.

Tisztelt ünnepi közönség!

Volt egyszer egy ember, aki csak gyermek volt.

S volt egyszer ifrás ifju, aki komolyabb böles volt a legöregebb bölcsesknél is. Ugyan-ó az, aki még iskolás gyermek is alig volt, s egyszerre csak tanítómestere lett egy nemzetnek. Nem tanult — azt mondják — az iskolában s most az akademiák és egyetemek nem győznek tőle eleget tanulni.

Születése kisértetszerű volt, az éjféle órákban. Élete példátadó volt a nappalok munkájának józanságában. Halála egy megdicsőült szentnek halála volt.

A nemzeti ébredés hajnalában született. Vagy inkább a születése lett magának a magyar költészetnek hajnalhasadása.

Mintha a nemzet eddigi összes költőinek a szelleme egybeverődött volna egy éjféle sirnyitáskor: úgy jött ő közénk társaink a küldöttéként, hogy látogassa meg ezt a nemzetet. Hogy nézze meg, nem felejtette-e el búbjósan zengő nyelvét? Meg van-e még a keleti virtusa? Nem adta-e el lelkét, hogy nyakába kírcset a bányája? Vajjon bört a hegye, buzát a rónája s kincset a bányája? Vajjon van-e boldogsága a népnek és szabadsága a nemzetnek? Bántják-e a szomszédok s a belső barátok, kik testvérként simulnak keblére? S hogy vajjon van-e olyan magyar, aki hitlen ehhez a magyar földhöz?

Látott sok jót és sok rosszat. S nagy szívből csaknem egyszerre áradott ki a szeretet és gyűlölet, az öröm és a bánat, a siró lemondás és az ujongó lelkesedés.

Megjelenése egy riasztó kiáltás volt a támadóra, hogy: Ne bántsátok a magyart! Végig suhanása a föld felett. Ostoresattanás volt a zsarnokok orcáján. Életének gyors ellobogása tűz nyelv volt, hogy egészen rosz véreket, ti honarúlok, ti fekélyek a hazának testén! De továbbbenne egyuttal egy-egy szelid ölelés, egy-egy édes csók volt az elnyomottak fardát homlokán, — amint sebtében rá-ráhajolt a szegény jámbor ember szalmakunyhójára, a magyar földnek leghűségesebb őrizőjére, biztatva és bátorítva: „Ne féljétek szegény jó emberek, jön rátkok is boldogabb idő“, s meghajtá büszke fejét a szűk, de szent föld alatt, „mert szent a szalmakunyhók küszöbe, az Eg a megváltókat ide küldi be.“

Aztán eltűnt. Azt mondják, meghalt. Csudálatos! Hiszen most kezd igazában élni. — Mikor látnak, nem igen ismertük, nem értettük, sokan nem is szeretjük; tavaiállítását csak bámultuk, „mint villámot éjjel a gyerekek“.

Ugy történt, hogy ez a lehellestzerü ember, aki gyöngébb szívű volt, hogy egy ártatlan pillangónak a szárnyát kitépje, aki nem mert volna elgázolni egy virág-szálat, ki mint a szelid szellő, jószágos „tenyerére veszi a kicsinyke bogarat, úgy segíti elő lankadt röpülését“: ez a lehellestzerü ember orkánmódra száll szembe vakmerően egy nemzetet tapadó durva hadsereggel. — És ez a véres hadsereg, mely ezereket öldös és országokat igaz le: nem tudta megölni ezt a gyöngé teremtést.

Azt mondják, a segesvári csatában halt meg. Nem. Ő csak született nekünk Magyarországon, de nem halt meg sehol s nem fog meghalni soha. Mert aki a szabadság igazságáért harcol, azt nem lehet sem karddal összevagdálni, sem ágyúval átlőni.

Berzsenyi azt mondja: „A derék nem fél az idők mohától, a koporsóból kitor és eget kér“. Petőfi nem így tett. Ő, mint a mythologia istene, E. Kovács Gyulaként elevenen rontott az égbe...

beszerzési forrására vonatkozólag küldött értesítést, valamint a szombathelyi kir. állattenyésztési felügyelő iratát, amelynek kapcsán a szarvasmarha-és sertés tenyésztőknak a szállítására kedvezményes igazolványokat küld.

Felolvasták az Országos Gazdasági Egyesületnek értesítést, amely szerint a nyers gyümölcsök szedésére és csomagolására, valamint szállítására vonatkozó utasítást 5 krajcáros bélyeg beküldése ellenében, míg az élelmi cikkek kezelése, — csomagolása, — és szállítására vonatkozó utasítást díjtalanul küldi meg az érdeklődőknek. Az utasítást az egyesület tagjainak tájékoztatása végett az Ertesítőben közlé teszik.

Nájer László által a sertésvész ellen feltalált vérsavóval való eljárást illetőleg a közgyűlés megbízta az egyesület titkárát, hogy Zala-Eggerszegen, ahol jelenleg úgy is a sertésvész van, néhány sertést az ajánlott vérsavóval oltasson be s az oltás eredményét a gazdaközönség tájékoztatása végett tegye közzé.

Bemutatták a tűz-és jégkár ellen való kölcsönös biztosító szövetkezet aláírási ívét a szövetkezet támogatására végett. A közgyűlés az igazgató választmány javaslatára Hertelendy Ferenc egyesületi elnök elnöklése alatt Cserdán Károly, Szűcs Dezső, Gruner Lajos és Orosz Pál tagokból álló bizottságot küldte ki azzal a megbízatással, hogy a nép számára a felhívásból alkalmas kivonatot készítsenek s a hatóság közvetítésének kieszközölésével minél szélesebb körben igyekezzenek a gazdaközönségre nézve oly kiváló fontosságú ügynek propagandát szerezni.

Az országos központi hitelszövetkezetnek bemutatott alapszabályait a közgyűlés tudomásul vette.

Hasonlóan tudomásul vette a vármegye törvényhatóságának értesítést, amely szerint maga a törvényhatóság is indokoltan találja a gazdasági egyesület részéről nyilvánítt aggályt a jegkartzelt kötött társulatok által óriási mérvben felemelt díjtételek miatt s a maga részéről az egyesülethez hasonló felterjesztést intézett a földmívelésügyi miniszterhez a baj orvoslása végett.

Előterjesztették a temesmegyei gazdasági egyesület átiratát, hogy a budapesti gabonatorzsdén csak magyar buza legyen, mint szokványbuza, jegyezhető és kötéseknel szállítható. A közgyűlés a társesület javaslatát magáévá tette s ily irányú felterjesztést intéz a földmívelésügyi miniszterhez.

A szegedi mezőgazdasági országos kiállítás rendezése értesíti az egyesületet azokról a kedvezményekről, amelyekben az egyesület részéről csoportosan oda rándulók részesülhetnek. Az egyesület ily társas kirándulást szeptember hó 3-9-ig rendez, jelentkezhetni augusztus 10-ig az egyesület elnökénél (Lesenceze-Tomaj).

Dr Jankovich László gróf főispán a földmívelésügyi

Jött, s mint egy szellem, átsuhant felettünk. Csak eltűnt, mint a látomány, elszállt, mint a sóhajlás, gyorsan, mint a képzelet. De visszajön, ha szükségünk lesz rá, újra megjelenik, ha baj lesz. „Talpra“ állít, csatára hí s világot előtűnk, mint az üstökös, mert csak el-el-tűnő, de el nem muló hollywood szellem ő, mint az üstökös, „mely jött s távozik, hogy századok multával újra lássák fényét a népek s rettegek“.

Petőfi Sándor volt.

Tisztelt ünnepi közönség!

Holnap lesz ötvenedik évfordulója annak, hogy Petőfi Sándor legkedveltebb költőnk, életének rövid, de ragyogó pályafutása után nyomtalanul eltűnt a segesvári csatamezőn, vagy amint e világ szerint mondják, meghalt.

Halálának évfordulóján a nevről nevezett irodalmi társaság országos emlékünnepelejt rendez Segesvárt.

Részt vesz benne az egész nemzet. Ünnepeleket rendeznek azonkívül ma külön-külön is egyes városok, testületek, egyletek és egyesek Mert mindnyájunknak közös kincsünk Ő. S nem gyászünnepelejt ez, hogy meghalt. Örömnunnepelejt, hogy élt, hogy Isten nekünk adta őt. Mert hasznunk, dicsőségünk, közművelődésünknek nagy mértföld mutatója.

Voltak jeleseink. Volt a nemzetnek lángeszű férfia, dicső hadvezére, honalapítója, szabadsághőse elég sok Attilától Rákócziig, kik leverték a félvilágot, hódítottak, nemzetet alkottak s védelmet teremtettek — fejükön koronával, a népek akaratával, kezökben tüzzel-vasals s hátok mögött ezernyi hadsereggel: de Petőfi egy libatollal hódította meg a világot.

Csudálatos szerszám. Ez a költők fegyvere.

Nagy hatalma van a tollnak. De legnagyobb hatalma van Petőfi kezében.

Nem kell itt az irodalmát magyarázni, hangulatának

miniszteriumtól eseldek jutalmazására felajánlott 150 ft jutalomdíj kiosztására nézve az egyesülettől véleményt kér. A közgyűlés elhatározta, hogy a jutalmazásra vonatkozó kérvények szeptember 30-ig nyújtandók be s a beérkezett kérvények alapján fogja az egyesület javaslatát a jutalmazásra nézve a vármegye főispánjához beterjeszteni.

Ugyancsak dr. Jankovich László gróf főispán a miniszterium megkeresésére a vármegye területén egyes huzamos ideig egy helyen elismeréssel működő gazdasági munkások és eseldek jutalmazására nézve egyeseket a miniszteriumnál jutalmazásra ajánl s előzőleg a megjutalmazandókra nézve a gazdasági egyesület véleményét kéri ki. A közgyűlés a főispán részéről kijelölt gazdasági munkások és eseldek névsorát változtatlanul elfogadván, annak véleményéhez minden tekintetben hozzájárul.

A vármegye törvényhatósága *Stadel János* bizottsági tagnak a szarvasmarha-, sertés- és juhtenyésztésről alkotott vármegyei szabályrendelet módosítása tárgyában beadott indítványát véleményes javaslattal vegett megküldvén, a közgyűlés *Hertelendy Ferenc* egyleti elnök elnöke alatt *Csertán Károly*, *Szűcs Dezső*, *Gruner Lajos* és *Orosz Pál* tagokból álló bizottságot küldötte ki kebeléből az indítvány tanulmányozása és annak alapján javaslattal vegett.

Előterjesztették a jász-nagykunszolnokmegyei gazdasági egyesületnek, mint szövetkezetnek, ajánlatát fajtisza csiraképes, tiszavidéki vetőbuza szállítására nézve; átiratában az egyesület viszont ajánlatokat kér árpa, zab és egyéb gazdasági magvakból. A közgyűlés az ajánlat felől az. Ertesítőben tájékoztatja az egyesület tagjait.

A közgyűlés örömmel vette tudomásul, hogy állatdijazásra a földmívelésügyi miniszter a sümeghi körnek 150 ft, a pacsainak pedig 200 ft államegélyt adott. Ezzel kapcsolatban a közgyűlés a sümeghi gazdakör részére az állatdijazás céljaira 300 ft segélyt szavazott meg. Együttal feliratilag megkeresi a földmívelésügyi minisztert az iránt, hogy a díjazásokra engedélyezett államegélyeket ne kelljen készpénzben a kintüntetetteknek adni, amint ez az adományozó rendeletben ki van kötve, hanem a jutalmazásra engedélyezett államegélyt a díjazásnál az egyesület esetleges gazdasági felszerelésekre fordíthassa s a jutalmakat oltványokban vagy gépekben adhassa.

A földmívelésügyi miniszter a lentermelésre vonatkozó utasítás száz példányát az egyesület részére kiosztás végett megküldvén, a közgyűlés elhatározta, hogy ezeket a lentermeléssel foglalkozó vidékeken a kisgazdáknak fogja kiosztani.

Titkár jelenti, hogy a Festetics György szoborügyben 126 aláírási ívet küldött ki; ezek közül eddig beérkezett 20, amelyeken aláírtak 251 ft 15 krt. A közgyűlés az „Ertesítő” útján felszólítja azokat a tagokat, akiknek aláírási ívet küldött, hogy azokat október hó 1-ig küldjék be. Az aláírt összeget még az év folytán beküldik, addig is takarékpénztárban kamatoztatják.

A közgyűlés tudomásul vette, hogy a miniszterium az egyesület módosított alapszabályait jóváhagyta azzal, hogy amennyiben az egyesület kebelében új gazdakörök alakulnának, azok kötelesek alapszabályaikat megerősítés végett felterjeszteni.

Az egyesületi „Ertesítő”-re vonatkozólag a közgyűlés azt a határozatot hozta, hogy azt mint eddig, ki fogja adni, kibővíti a körök gyűléséről szóló jegyzőkönyvek közlésével úgy, hogy az „Ertesítő” útján szereznek a tagok tudomást úgy az anyaegyesületnek, mint a köröknek működéséről. Hogy az egyesület tagjai adás-vételre vonatkozólag ingyen hirdethessenek, a közgyűlés *Udvardy Ignáccal*, mint a „Zalamegye” című lap szerkesztő-tulajdonosával, aki egyttal az egyesületi „Ertesítő” kiadója is, oly szerződést kötött, hogy ez köteles lapjának kis hirdetések rovatában az egyesület tagjai részéről beküldött hirdetések ingyen közölni, ha a hirdető neve nincs kitéve s az utbaigazítást az egyesületi titkár adja meg, míg a hirdető-nevnek közlése esetén a hirdető tartozik a hirdetéssel együtt legcélszerűbben bélyegeken 30 kraj-

ezer skáláját, eszméinek millió fonalát fejtegetni. Mégis jó, ha egy képpel jellemezzük az ő szereplését.

Az ő ideje előtt ajtó mögött volt helye a vándor dalosnak. — Ő is hajléktalan volt, de a költészetnek otthont teremtett. Agról szakadt koldus volt és urrá tette a magyar költészetet. Bevitte azt a nagy termekbe s a legfényesebb palotákba — a szivekbe.

... Az ő ideje előtt tündöklő bálterem volt a költészet, hol kothurnuson lépkedtek méltóságosan a komoly urak és csupa selyemruhás külföldi herceg asszonyokkal lejtették szökelve szonettben jambusos táncukat. — Zárt ajtók és leeresztett függönyök mögött a társaság csaknem fulladozott már a rossz levegőben. Erőlködésbe került egy-egy tánc. — Az urak fáradtak, a kisasszonyok kedvetlenek valának, s valamennyien sápadt színűek, mint az üveg házi növény s a pincevirág. — Nem volt színe a virágnak, vértelkül volt az élet s a nóta hangtalan.

De megvolt az uri magartatás. Jaj, hogy ide kell belépni Petőfinek, paraszt legénynek, betyár költőnek! — Szó sincs róla.

Am, ő nem kérdezi: szabad, vagy nem szabad. Kopogtatás nélkül ront be szeges csizmájával a sima parkettra. — „A költészet nem társalgó terem — azt mondja — hová fecsegni jár a cifra nép. Több a költészet. Szentegyház, a hová belépni boscokban, sőt mezit-láb is szabad. Mindenkinnek, ki imádkozni vágy.” S míg a bentlevők a hivataln vakmerőségén hűledeznek, ő — *Endrődy Sándorként* — hatalmas ökölcspapásokkal veri ki a nagy ablaktáblákat, hogy jöjjön be friss levegő. Csörömpölve török össze a nagy ablak s csakúgy ömik be a szabad rónák tiszta levegője. Behallatszik a puszták harangja, a gulyák kolompja, a ménes dübörgése, a csikósok kurjantása s a szerelmes juhász kesergő furulyája; reggelenkint benéz az ablakon a feljövő nap, beszól a pacsirta, a hajnal madara, kepel a golya madár s hangzik

cárt kincstári bélyegilleték címen beküldeni a lap kiadó-hivatalába.

Békéfi Elek zala-koppányi áll. segélyezett községi iskolai igazgató tanító részére, aki több gazdasági szaktan-folyamot hallgatott jeles sikerrel, a szegedi kiállítás megtakarítására céljából utiköltségre a közgyűlés 20 ftot szavazott meg.

Gaál Ödön egyesületi tag indítványt tett a jégfelhők ellen való ágyuzás ügyében, ismertette e tekintetben a vasvármegyei gazdasági egyesületnek ez irányban tett működését. Tekintve, hogy az Alsó-lendva vidéki, phylloxera ellen védekező egyesület ebben az irányban kísérletezést tesz, a közgyűlés megkeresi nevezett egyet elnökségét, hogy tapasztalatait az egyesülettel közölje, amelyek beérkezése után veszi az egyesület tüzetes tárgyalás alá az indítvány folytán felvetett és a szőlőgazdákra nézve kiváló fontosságú ügyet.

A közgyűlés végén *Klosorszky Ernő* és *Gombás István* zala-egerszegi lakosok bemutatták a lisztharmat ellen feltalált folyadékukat, egyttal a velők volt lisztharmatos szőlőn meglepő kísérletet tettek. A közgyűlés a gazdasági tanintézet vegyészeti állomásához adta be a folyadékot vegyvizsgálás céljából, hogy nincs-e benne mérges anyag s az eredmény után fogja a miniszter figyelmét az új találmányra felhívni.

Petőfi ünnepély Zala-Egerszegen.

Petőfi és fiatalság elválaszthatatlan fogalmak. Mint a hogy nincs vén Petőfi, úgy nincs fiatalság is egy kis Petőfi-szellem nélkül. Ez a szellem pedig, amint tudjuk, lobogó, mint a tűz láng s kiadó, mint az áríz, de amelyről azt mondja maga a mester, hogy ne bánjátok, ha néha-néha tülesap is a láng.

„Föl szoktak gyűjtani néha egész mezőt,
S lesz égés által ez annál gyümölcsözőbb.”

Bizony, a mai számító, hideg, sőt renyhe korszakhan nem is ártana egy kis perzselő láng, hogy pusztítson és tisztítson.

Azonban nem öntött ki az ár, s nem csapott túl a láng... hasznosan termékenyítve maradt a helyén.

Segesvár mellett, ahol Petőfi elesett volt, országos ünnepélyt rendezett a múlt vasárnap a Petőfi társaság, melyből mi, zala-egerszegiek, is kaptunk egy kis fényt és melegséget.

A zala-egerszegi jogász ifjuság hozott nekünk is abból a lángszölpből egy sugarat. Komoly, méltóságjeljes és imponáló emlék ünnepet rendezett ez a fiatalág Petőfi halhatatlanságára s magyarságunk ébrentartására, melyre az a szerény megjegyzésünk lehet, hogy ennek az ifjuságnak a példája — ha egyebekben nem is, — de ilyen hazafias dolgokban feltétlenül irányadó lehet, irányadónak kell lenni városunk társadalmának az életében, s ezt az emléket a város oly sok egylete közül egyszer egyik, máskor a másik, jól tenné, ha évenként is megünnepelné.

A szép ünnepélyről a következőkben számolunk be: Delelőtt féltizenegy órakor a városi vendéglő nagy-terme utóssó talpalatig be volt telve emberrel, a karzatokkal és ablakkal együtt. Nagy részt betöltött a hölgyek társasága is.

Az ezernyi tömeg állva hallgatta végig a Hyannust, melyet egy, e végre szervezett nagy társaság énekelt el.

Azután *Borbély Györgytanár* mordotta el a megüvölt, melyet jelen számunk más helyén közlünk. *Czukeller Lajos* II. éves joghallgató *Jókai Apotheozisát* szavalta nyugodt jártassággal, megnyerő hangon, igaz lelkesedést öntve a gondolatokba. *Weisz Endre* II. éves joghallgató Petőfi megzenésített népdalaiból adott elő néhányat a zongorán, fölkelve a közönségben az újrászó kihívást. Az ünnepi szónoklatot *Siposs Géza* III. éves joghallgató tartotta hatásos lelkesedéssel, aki mozgató lelke vala az ünnepélynek és ifjuságnak, s kinek beszédét szintén közli a mai lapunk. Ezután a „Tied vagyok, tied hazám” honfidal énekelte el a dalkör. Most egy kiválóan ügyes szavaló, *Laehenbacher*

az aratók vig éneke. — És szól a nóta az alföld pusztájáról, a kunyhóról, a Tiszáról, a kurtakocsmaról, a csárdá romjairól, a jó öreg kocsmárosról s juhász legény — szegény juhász legényről... Mert ez a mi földünk népe és teremtménye, a Tiszaparti nép s nem a Rajna, sem a Szajnaparti selyem nép.

A fényes terem belseje megváltozik egy nap alatt. A beözönlő friss levegő felűditi az arkokat, színt ad a virágnak, hangot a nótnak, lelket a testnek; — életet visz be a költészetbe.

Ezt tette Petőfi Sándor. Befordult a konyhába is, hogy felkeresse, összeszedje a kincset, mint sáros bányában kutatja a bányász az aranyat. Hogy fejtsé ki az életből a költészetet — s vigye be az életet a költészetbe.

És bevitte. Fris alföldi lányokkal s tüzről pattant menyecskekkel telik meg a terem s ropogós tánczot járnak a nyulós polka helyett.

A dal „egyszerű, mint a puszták harangja, de olyan tiszta is, mint a puszták harangja.”

Ezt a demokráciát tartja ő erős fundamentumnak Erre a demokráziára akarja ő építeni előbb a magyar költészetet és irodalmat, azután a magyar politikát is. — Mert hiszen a mint a történelem bizonyítja, eddigelő még semmiféle más alap nem volt elég erős és megbízható a magyar kultúra felépítésére. — Erre kéri segítségül társát, Arany Jánost is, hogy amit ő „nem egészen diestelenül kezdett, folytassa ő — teljes dicsőséggel.” — hogy daloljanak a nép számára, enyhítsék legalább így nagy nyomorát, emeljék lelki világát a műveltségnek magasabb fokára, mert ettől függ a mi jövőnk; mert nem úgy van már, mint volt régen, nem egy két család, nem egy-két törzs, hanem ez a nagyobb tömegeből álló nép teszi a nemzetet. Ez a nagy nép, a nemzet, uralkodják a

Pál II. éves joghallgató, lépett az emelvényre s előadta Pósa Lajosnak a „Petőfi sirjánál” c. lendületes költeményét. *Fangler Béla* jogszigorló Petőfinek „Itt születtem én ezen a tájon” c. költeményét (melodráma) szavalta rokonszenves hangjával, melyet Weisz Endre kísért a zongorán. A zárszót dr. *Fürst János* ügyvédjelölt tartotta, a hazafias szellem ápolását kérve a közönségtől. Végre a Szózatot fennállva énekelte az egész közönség s ez alatt oszladozott.

Este az ünnepélynek mintegy folytatásául áldomásra gyűlt össze a rendező ifjuság, hol mások is megjelentek, főleg a hozzátartozók, sőt stb. Lelkes beszédet tartottak Petőfi szellemében a függetlenségre, szabadságra, a magyarságra, egyes érdemesebb emberekre, a sájtóra s jelen volt képviselőire. Az ifjuság kívül jelen volt dr. *Ruzsicska Kálmán* kir. tanácsos, tanfelügyelő, dr. *Kele Antal*, *Udvardy Ignác*, *Nagy László*, *Siposs János*, *Breisach Samuel*, dr. *Csák Károly*, dr. *Czinder István*, dr. *Vajda Manó*, *Fangler Mihály*, *Telman*, *Kukta* pénzügyi titkárok stb.

Látó.

Ünnepi beszéd.

A zala-egerszegi jogász ifjuság által július 30-án az „Arany Bányán” díszteremben rendezett Petőfi ünnepélyen tartotta *Siposs Géza*.

Milyen tisztelt ünnepelő közönség!

Kedves magyar nők!

„Ott essem el én!
A harc mezéjén.”

S holt testemen át
Fújó paripak
Szaguldjanak a kivított diadalra
S ott hagyjanak engem összetiporva!”

Igy történt minden... de kivított diadal nélkül!
A szabadság és független magyar nép lánglelkű költője a csatateren esett el; porait szétszórta a vihar, s így nem ismerjük a hantokat, melyek drága porait takarják; „de bizonyára ott minden ecepp vérből új virág kél és több madár zeng búbjós dalt a ligetben”

A magyar költészet egén feltűnt, majd aláhanyatlott, mint egy meteor; de a fénye tündöklök még ma is!

Petőfi!
Van-e magyar szív, mely nem dobog a szent név hallatára hevesebben? Van-e, kit nem fog el tisztelet, rajongással vegyes szeretet, sőt bámulat e nagy szellem alkotásai előtt?

Nem ragadja-e meg ilyenkor valami kiolthatatlan hév, lelkesedés egész valónkat? Nem száll-e szívünkbe oly bátorság, hogy fölemelt fölvel, az egész világ előtt bátran merjük hangoztatni halottfelfátmasztó szavait:

„A magyarok Istenére
Esküszünk!
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!”

Ki nem szeretné látni Petőfit, a mint buzdít az életben, amint lelkes az ádáz küzdelemben, jobbiban harci-kard, baljában nemzeti lobogó, ajkairól szüntelen hangoztatva:

„Előre magyarok!
Előre katonák!”

De nem, nem csak nézni, de a visszaemlékezés hatása alatt egyre növekedik erőnk, fokozódik bátorságunk: vele együtt *harcolni* is képeseknek érezzük magunkat édes hazánkért, szent szabadságáért!

Petőfi! legtündöklőbb csillaga te e sokat szenvedett magyar hazának, ne hídd, ha korcsosult is e hon népe, a dicső mult fényes példáin már hevülni sem volna képes; a mai kor gyermeke is áldozatul hozza a haza szent oltárára mindenét, sőt életét is, ha közös anyánk ezt tőle úgy kívánja!

Él magyar, áll Buda még!

Sőt jós lelked szavai is kezdenek beteljesedni:

„Kivirít még a magyar nép fája,
S lombjait majd Isten, ember csudálja,
Isten, ember csudálja!”

költészetben s azután uralkodik a politikában is. Emelni kell tehát a népet és nem lenyomni. Mert magunkról van szó.

És ebből lehet megérteni az ő politikai karakterét, mit a félszegek és felületések némelykor félreértének. Demokráciáját demagogiának gondolják, népszerűségét kegyhajzásnak sejtetik, izgalmas természetét izgatónak vélik, — s ezért történhetik meg, hogy még a hazátlan szocialisták is fölfedezik s kimagyarazzák belőle a velők való rokonságot.

Nem volt elég a félre értés már életében! Ötven esztendő múlva is becsuteleníteni akarják.

Nekünk tudnunk kell, hogy nem teremtett Isten olyan embert, aki jobban szeresse ezt a magyar földet, mint ő.

Tudnunk kell, hogy ő nevelő és nem bujtogató. Tudnunk kell, hogy nála még a gyűlölet is a szeretet miatt van.

Tudnunk kell, hogy ő a demokráciát nem azért szereti, mert az hatalmas s hogy annak az árnyékában akarna meghúzódni. Azért szereti, mert az nálunk még gyöngye s azt épen erőssé akarja tenni, hogy a megerősített demokrácia tartsa fön ezt az hazát.

Nem volt egy talpalatnyi földje, a hová a fejt le-hajtsa, s jobban szerette ezt a földet, millióknak a földjét, — mint mi összesen...

Végre tudnunk kell azt, hogy mi mindnyájan, kiket e hon határa bekerit, tanítványa vagyunk, kell lennünk, a hazaszeretet dolgában.

Vajjon tanultunk — és tanulunk — e az ő könyvéből? Igen. De keveset.

Teszünk-e valamit magyar fajunk gyámolítására, nemzeti szellemünk erősítésére, földünk védelmére?

Igen. Sokat teszünk. De nem eleget. S égethetné arcunkat a szégyeni láng.

Az önzetlen hazafiság helyett módunkban van látni,

1-2. lap hírből

Melléklet a „ZALAMEGYE“ 1899. évi 32-ik számához.

Mert ime! a jövő Magyarországa leborul nagyságod előtt, s mint az igaz hívő Istenéhez, úgy járul hozzá, áldozatul hozva szíve-lelke összes igaz érzelmeit; fogadalmát, esküjét és... halálját: buzgón könyörögve, vedd a hála és kegyelet ezt az áldozatát szívesen és ne engedd, hogy letérjünk arról az ösvényről, melyet te jelöltél ki számunkra, a mit ha megtennénk, még sötét sirodiban is megfordulnánk, még a fényes menyországból is vissza kívánczolnánk!...

A hév, a lelkesedés egészen elragad; de nem esoda, mert minél tovább időzöm e költőkirály alakjánál, annál megfoghatatlanabb lesz előttem, mikép lehet egy halandó oly nagy, hogy a félszáz esztendő halálának évfordulóján az érte való gyász ujjongó lelkesedésbe, nemzeti hála- és örömműnnepebe csap át!

Igen! Mélyen tisztelt közönség! Kedves magyar nők! Midőn mi, Zala-Egerszeg város szülőttei, Petőfi honszerelmének osztályosai és szellemének parányi örökösei a mai napon összegyűltünk: nem gyász, hanem hála és örömműnnepe ülnék azért, hogy a magyarok hatalmas Úra Petőfivel nemzetünket megajándékozta.

Egy magasabb hatalomnak, az isteni Gondviselés kezének köszönhetjük, hogy éppen hazánkban, e magára hagyott, rokantalan, árva magyar földön ringott a bölcsője annak, kiben a nemzeti Genius testét öltött, kinek honszerelme vissza adta e haza szabadságát!...

Azért, soha sem éreztem annyira gyarlóságomat, mint éppen ma, midőn csekélységemnek jutott osztályrészül, hogy Petőfit dicsőítsem, érdemeimért magasztaljam, nem, nem szorul Petőfi a mi dicsőítésünkre és magasztalásunkra; ő elért már a halhatatlanság Parnasszusára; legfeljebb miránk, a magyar nemzetre háramolhatik az ő dicsőségéből!...

S hogy Petőfiről ujat mondjak, az oly botor törekvés volna főlem, mintha megakarnám állítani utjában a napot, visszahívni egy leszaladt csillagot, avagy agyagból gyúrti egy oly mécsét, mely fényével túl ragyogná az égő napot is?!

De igen is, mélyen tisztelt ünneplő közönség, kedves magyar nők! beszédemben továbbra is meg lesz az a benső, szeretetteljes melegség, mellyel az egyszerű mészáros költő-királyfiát bemutatni és műveit vázlatosan esetenként fogom...

Petőfi életét ismeri minden igaz magyar.

S ugyan ki nem látná ma, az ötvenéves évfordulón lelki szemével a golyóban, a szabadság madarában győnyörködő ábrándos fiút; a szabályokkal, körülményekkel meg nem alkudó pápai didot; a silbakoló kövívítést, mint uton-utófény verseket faragásál; a világot jelentő deszkákon boldogulni nem tudó színesét; mindenütt keresve azt az utat, mely a halhatatlansághoz vezet; de nem találja! Küzd, szenved, koplal, nyomorog betegen; mezitláb, rongyokkal fedve láthatjuk majd itt, majd amott; így utazott fel tél-víz idején Pestre is, hol mint segédszerkesztőre jobb napok virradtak fel.

A nyugtalan szellemű, szabadságot szomjúhozó Petőfi azonban — vérszagot érezve a levegőben — pihenni nem tudott. Pedig már ekkor szíve balványát feleségévé tette; feláldozta tehát szabadságát szerelméért; — rövidesen pedig kitört a vihar, melyet maga készített elő — és feláldozta szerelmét a szabadságért!

Ugyanis 1848. március 15-ével Petőfi rálépett a halhatatlanság útjára, melyen legnagyobb volt; katonához illően ifjú szíveből a csata téren folyt ki a vér; egy bolond kőzák szurta le — mondja Jókai — ki egy templomot ölt meg vele tele istenséggel!

Petőfi Sándor nincs többé!... De hire, neve, dicsősége él ma és mindörökké!...

Él, míg egy magyart hordoz e föld hátán! Él, míg egy magyar szív dobog e hazában! Él, míg a nemzetek szíveiből ki nem vesz a hála és a kegyelet legnemesebb érzése!...

Petőfi halhatatlanságának legszilárdabb monumentuma művei.

Bűbajos, édes dalai elhagyták a négy folyam hazáját, átrepülve a Kárpátokon, eljutottak oda, hova eddig

egyesekeket és csoportokat, kik csak zsebököt és gyomrukat töltik és saját számukra szedik le a tejfölt; egyesek és csoportok vannak, akik mely nekik kenyeret ad, megrugdoskál ezt a földet; az ország fővárosában még otthonosabb az idegen, mint a magyar nyelv, a könyves boltokban külföldi könyvek táblái diszelegnek s csak a századik könyv magyar; Magyarország fővárosában muzeuma van a német költőnek, de nincsen a magyar költőnek; Magyarország iskoláiban gondosabb felügyelet alatt vannak az idegen nyelvek, mint a magyar nyelv. — többet nem akarok felsorolni — erre a szellemre nem tanított minket Petőfi.

Ezt az idegen szellemet meg kell törni, s Magyarországon a magyar nemzet szellemét kell diadalra juttatni minden vonalon; — csak úgy lehet ez a nemzeti ünneplünk Petőfihez méltó, evvel ünnepelehetjük az ő szellemét legméltóbban Dunán innen, Dunán túl, a széles Tiszaháton s a keleti bércek fenyvesében.

Az összesereglett nemzet is ezt a szellemet akarja ma diadalmas feltámasztani a segésvári csatamezőn, hol ezelőtt 50 évvel megfojtották volt. Küldjük el mi is oda megszentelt óhajtasunkat segítségül.

En magam, a kit ide állítottak, hogy ebben az ünnepélyes órában szóljak egy pár szót: én is, nem tudok szebbet, jobbat mondani, de kevesebbet sem, mint azt, hogy agyammal minden gondolata, véremnek minden lüktetése egy-egy imádság, hogy a Segésvárnál ma feltámasztott Petőfi szellemét a keleti Kárpátok fényes levegője hordja szét az országban, termékenyítse meg a sovány lelkeket, tegye erős nemzeté ezt a nemzetietlen nemzetet.

Borbély György.

nem hallatszott csatabárd és fegyverzörög; mindenütt hirt, dicső-éget, rokonszenvet szerezve a magyar nemzetnek!

Petőfi művei a honszerlem bibliája; benne vane legnemesebb érzelem minden sorában; továbbá tanítás a küzdelemre, remény és bizodalom édes hazánk nagy jövőjében!...

Dalai varázsütéssel érintenek minden magyart, s ez nem is csuda, hiszen ezek mellett tanultunk meg sirni, búsulni, örülni, lelkesedni!...

S mindazt, mit Petőfi 1848-ig irt, örökbecsűvé teszi az általános költői érték.

Neki nem kellett idegen forma, nem idegen eszme; szívből irt, s meg is találta ahhoz mindig az utat.

Költészetünkben ő egy új irányt teremtett meg, a népiest, melyen haladva irodalmunk ma már európai színvonalra emelkedett.

Az 1848/49-iki költeményeknek azonban történetük is van!

Fekete piros dalok azok — mondja Jókai — mikbe a költő vérbe mártott lantját véres kezekkel pengeti!

És e 48-as költemények mily hatást gyakorolhattak azon kor ifjaira, csak egy kérését hozom fel Bem apónak a kormányhoz jellemzésül:

„Vagy küldjétek 10.000 embert, vagy Petőfit!“

És ezt könnyen is megérthetjük, mert hisz minden egyes költeménye csupa tűz, érzés, szenvedély, lelkesülés, harag, menydörgés s majd imádkozás, kétségbeesett fohász, majd nagy lelkeknek lelkesedése a szabadságharc eszméért.

És némelyek — mondja Jókai — csak akkor lesznek érthetővé, csak akkor mondhatjuk rá, hogy szabad volt így írni, ha hozzá képzeljük a körös-körül lángba borult országot, a kétségbeesés, erő feszített küzdelmeit, a népharag feketé szagátó szenvedélyeit. Petőfi dalait ma már az összes művelt nemzetek nyelvén énekelik, s e bűbajos dalok felolvasztják még a legközönyösebb ember szívén is a jeget, és a mai ünnepen nemcsak hazánk, hanem a világ minden tájkáról áldást visz a szellő arra a közös sirra, — mely legjobb tudásunk szerint — Petőfi hamvait is takarja!

Mélyen tisztelt ünneplő közönség! Kedves magyar nők! Szálljunk el mi is képzeletben a segésvári közös sírhoz, letéve arra halálkoszorunkat! Rebegjük el buzgó imádság mellett szentnevét, ... azt a nevet, mely halhatatlan, melyen az idő és enyészet erőt nem vehet, mely megtanít arra, hogy még az édes anyatejnél is edesebbet, az anyaföldet, hogyan szeressük!...

S azért buzdítsalak e benneteket, hogy e földhöz, melyet édes hazátoknak neveztek, szent áhitattal ragaszkodjatok, azt hön szeressétek?

Nem! Ott van Petőfi, olvassátok! Avagy felhozzam Róma dicső fiainak példáját, kik Brennus korában összes aranyukat, ékszereiket hadisarcba adták; kik a kannei szerencsétlen ütközet után vagyonuk java részét a haza szent oltárára tették, neki felajánlották, csak hogy szabad legyen?...

Nem, egyétek Petőfit és olvassátok!!

Avagy a mai művelt nemzetek dicső példáját mutassam be nektek, hogy lángra lobbantsam szívetekben a honszerlem tüzét?

Nem! lapozdátok Petőfit! Ott mindent megvaldított!!

Nem kell a magyaroknak idegenekhez fordulnia, hogy hazáját szeretni tanulja; mert élt e szent érzelem mindenkor a szívekben és lángol ma is kiolthatatlanul!

Igen! Így van! mert a magyar szívet a kegyes Mindenható úgy teremtette, hogy örömet találja abban, mit honáért tehet s boldog igazán csak akkor lehet, ha hazáját is ilyenek találja!!

A mit pedig megtagadott tőlünk a természet, pótoljuk azt ki nemes, lélekemelő példák követésével!!

Igy vegyük szenteljük szívünk-lelkünk ideáljává a segésvári síkon béken porladozó nagy Petőfi életét, kinek szelleme e magasatos pillanatokban közöttünk jár. Látom, mily boldogan mosolyog. Megszólítom Nagy szellem! maradj továbbra is bennünk és velünk! Szállj le a nádfedeles kunyhóba, onnan emelkedjél fel a multon merengő márvány palotákba, ültess mindenütt a szívekbe a honszerlem isteni magvait és taníts meg bennünket, hogy egyetértés, közös munka és egymást felülmulni törekvő önzetlen áldozatkészség tarthatják fenn a második ezredében is e hazát!!

S ha csüggedne a magyar; ha fogyna szívében a honszeretet; óh jöjj! mutasd meg véres, agyontört teste det, átdöfött szívedet, mintegy üdvözítő jelül annak, hogy édes hazánkat, e szép Magyarországot, szívünk utolsó dobbanásáig, utolsó csepp véruinkig egyenlőn és hűn kell szeretnünk!!!

Most már Isten veled, halhatatlan!... nyugodjál békkességben!...

Titeket pedig kedves társaim, mielőtt elhagynátok e helyet, s az élet rögzös pályáján munkálkodva tova haladnátok, nem győzlek eléggé egész örömmel és teljes meggyőződésemel kérní, hogy bármit tesztek, bármit vélekedtek, emlékezzetek meg e rövidke mondatról:

„Első és legszentebb előttd a haza!“

És soha ne feledjétek:

„A nagy világon e kívül Nincsen számokra hely; Áldjon vagy verjen sors keze; Itt élnek, halnak kel!“

A megyei jegyzőegylet kegyelete.

Zalavármegye jegyzői kara kegyeletes ünnepélyt ült f. hó 4-én Nemes-Apátiban. Illés Lőrinc, volt nemes-apátii körjegyzőnek, Zalavármegye jegyzői egylete első elnökének, emelt síremléket.

E szép ünnepet azonban — sajnos — a részvétlenség majdnem megzavarta. Zalavármegye jegyzői karából — mely 125 tagot számlál — csupán Kovács Gyula leg-

radi községi jegyző, egyleti elnök, Koltay László hahóti, Molnár István szepetki, Koltay Lajos zala-szent-mihályi, Scholz Károly zala-szent-gróthi, Vuicskics Ignác ságodi, Arvay Gábor nemes-apátii és Ujvári József zala-szt-iváni körjegyzők jelentek meg; kik 1/29 óraker harangok zugása közt vonultak a nemes-apátii körjegyzői irodából a templomba, ahol földő Vajda János helybeli plebánus és kerületi tanfelügyelő úr ünnepélyes misét celebrált a megüdvözült néhai jegyző lelki üdvéért.

Innen kis számú, de díszes közönség kíséretében Illés Lőrinc sírhalmához vonult, ahol Kovács Gyula egyleti elnök a következő lelket megindító gyönyörű beszéd kíséretében adta át a síremléket Nemes-Apátii községnek:

Tisztelt gyászünnepi közönség! Kedves kartársak!

A kegyelet adóját jöttünk ide leróni 10 év után annak a férfúnak sírhalmához, akit mindnyájan tiszteltünk, szerettünk és becsültünk.

Tiszteltük, mint embertársunkat, aki mintaszerű társadalmi életével, keresetlen egyezkedésével, feltűnő kerülő egyéniségével, modora és bánásmódjával erre magát érdemessé tette.

Szerettük mint barátunkat, aki önzetlen és ki őszinte barátságával ezt méltán meg érdemelte.

S becsültük, mint kartársunkat, aki szakértelmével páratlan szorgalma- és munkásságával, kartársai iránt melegen érző jó indulatival, de különösen egyleti életünk megteremtése, s annak terén lankadást nem ismerő tevékenységével magának elhervadhatatlan babérokat szerzett s bennünket örök hálaóra kötelezett.

Hisz ő volt az, aki már ezelőtt 19 évvel tudatára ébredt annak, hogy egy testület csak úgy érvényesülhet kellőképen, csak akkor fejthet ki megfelelő erőt s csak az esetre intézheti sikerrel közös ügyeit, ha egyesülten vállalt vállalhoz vette, mint egy ember száll a sikra, erkölcsi, társadalmi és anyagi életét egyaránt érdeklő dolgai és bajainak intézése végett.

Ő volt az, aki a vármegyebeli jegyzők egyesületének szép eszméjét megpendítette s a vele egy nézetben volt kartársait a magasatos ideának megnyerve, vármegyéinkben a községi- és körjegyzők egyletét hosszas fáradozás- és kitartó munkássággal bár, de megteremtette.

És ő volt az, aki annyi viszontagság- és nehézséggel megalakított ezen egyletnek első elnöki székét — kartársai bizalma folytán — elfoglalta, s annak ügyeit utólérhetetlen tapintat- és mintaszerű kitartással egész haláláig intézte és kormányozta.

Ép e cselekmények némi megjutalmazása céljából indította meg egyletünk érvekké ezelőtt a mozgalmat egy síremlék felállítására, hogy ezzel adjon kifejezést ama határtalan tisztelet és bánatos kegyeletnek, mellyel néhai Illés Lőrinc volt kartársnak a vármegyei községi- és körjegyzők egylete megteremtője s első elnökének e téren kifejtett sikerű fáradozásáért tartozik.

Éveket vett igénybe, míg az ige testté vált de az mitse von le; sőt ellenkezőleg emeli a kegyelet értékét, hogy annyi viszontagság után végre mindnyájunk óhaja a síremlék felállításának eszméje, a megvalósulás stádiumába jutott.

Most itt áll előtünk, mélyen tisztelt közönség, rendeltetése helyén e síremlék.

Jelképe ez a kartársi szeretet, tisztelet és őszinte kegyeletnek, mellyel Zalavármegye községi- és körjegyzők egylete első elnökének, a nemes-apátii körjegyzőség volt körjegyzőjének, mindnyájunk feledhetetlen barátjának s e csendes sír néma lakójának, néhai Illés Lőrinc emlékének adózik.

Nyugó oszlopa ez a megemlékezésnek, ahova a multak eseményein néha-néha elmerengő gondolataink ropke szárnyakon elszállanak, s amelynek vissza idéződnék drága emlékei a létért való küzdelem nehéz megpróbáltatásainak.

Emlékeztető szimboluma az a titkos jövődönék, amelylyel az emberi élet végáthará jöleltetik.

Itt áll némán és méltóságteljesen e hideg kő, pedig mennyi melegség és őszinte érzelmel rejt magában. Hisz Zalavármegyében 125 jegyzőjének szíve érzelmé s kartársi forró rokonszenvé van általa megörökítve.

Állj és hirdesd Te éltelen emlékfelállítód nemes érzelmeit a jövő nemzedéknek addig, amíg az idő viszontagságaival dacolni képes leendesz; — amelyre elég erőt adott Neked ama magasatos idea, amely megteremtett.

És most amidőn Zalavármegye községi- és körjegyzők egylete részéről búcsút veszek Tőled, átadlak ünnepelesen e kedves község érdemes birójának, kérve őt átvétele-, gondozásod- és megőrzésedre s serral együtt; amelyet jelölni hivatva vagy, s melynek örök lakója az övéké volt első, — a miénk csak második sorban.

Most pedig, mielőtt elhagynátok a holtak e csendes sírodalmát, volt kartársaid s az általad megteremtett vármegyei községi- és körjegyzői egylet nevében Tőled is búcsút veszek drága halott. Búcsút — örök búcsút. Pihend tovább megkezdted s vég nélküli örök álmodat, legyen könnyű a hamvaitat takaró hant, s megnyugtató a tudat, hogy emléked közöttünk örökké élni fog.

Addig pedig még eljön az elmaradhatatlan idő, hogy majd az örökkévalóságban ismét találkozunk, az örök világhosszágfáklyája lobogjon neked, s a béke angyala virrasszon drága hamvaidd felett!

Isten veled!

A beszéd alatt lehullott a lepel és előtünk áll egy két meter magas szürke márvány obeliszk, a következő felirattal:

ILLÉS LŐRINC

a zalavármegyei községi- és körjegyzők egylete első elnökének 1833-1889. — Emeltette Zalavármegye községi- és körjegyzők egylete. — Áldás hamvaira!

A síremléket Nemes-Apátii képviselőtársaság Brigiovcics Károly földbirtokos és képviselőtestületi tag a következő szép beszéd kíséretében vette át:

Tisztelt gyászoló közönség!

Nekem jutott a szerencse, hogy ezen jegyzői kerület népeinek megbízásából Zalavármegye díszes és nagyérdemű jegyzői karának hálás köszönetet mondjak a karársági szeretet és kegyelet megnyilatkozásának ezen magas és lélekemelő pillanatában, melynek eredményeként ime itt emelkedik siremléke annak, a ki ennél a kónél maradandóbb emléket állított magának népeinek szívében.

Mielőtt azonban ezt tenném, legyen szabad néhány szóval a hálás és kegyeletes megemlékezés igéivel a megdicsőült szellemének áldozni! Csak röviden és egyszerűen óhajtom azt tenni, megfelelően annak az egyszerűségnek, amely Illés Lőrincet egész életén át jellemezte. Egyszerű, szerény ember, volt Illés Lőrinc, nem ékesítették a szellem különös adományai amelyek hivatottá tették volna őt arra, hogy egy bizonyos körön kívül is világítson, ragyogjon; nem volt ő nap, csak egyszerű szövegnek; fénye nem volt vakító, nem kápráztató, hanem csak a homályt eloszlató; nem volt lelkeknek egyszerű tetteket szülő tüze, hanem csak vonzó és nyájas melegsége. És ezekkel a lelki tulajdonságokkal volt ő igaz és derék vezér népeinek, a kiket ő mindig szeretett, s akik őt mindig szerették. Hosszú és szép az idő, amit ő itt, közöttünk töltött; hisz itt élte le idejének javát és nem volt rá eset, hogy népeivel összeütközésbe jött volna. A megtestesült jószág volt ő, népeinek érdekeit védeni mindig készen állott, anélkül, hogy saját érdekeit szem előtt tartotta volna; hiszen számtalan esetben voltam tanúja, mikor törvényes és megjáró illetményét egyetlen kérés szóra elengedte. Sokat tudnék még érdemeiről beszélni, de felesleges volna az olyan helyen, ahol őt ügyis mindenki ismerte. Érdemeit méltányolta Zalavármegye díszes és nagyérdemű jegyzőikara is, midőn őt tisztelte meg azzal, hogy elnökévé választotta, és érdemeinek hoz adozatot most is, midőn siremlékekkel jelöli meg a helyet, ahol a megboldogultnak hamvai nyugosznak. Érdemét emletem fel, hogy tanítványában, Arvay Gábor tisztelt barátomban olyan utódot hagyott reánk, az ő népére, a ki összes jó tulajdonait örököelve, csak gyarapítja meghalt mesterének érdemeit.

Most pedig őszinte és hálás köszönetet mondok tekintetes elnök urnak és a nagyérdemű jegyzői karnak, köszönetet mondok ezen kerület nevében ezen ünnepélyes ténnyért, a melynek szerény közönségünk most színelvévé tették. Hálás és kegyeletes örözi leszünk — igérjük — ezen siremléknek és ezen hantoknak, ahol pihenő örök álmát kebelén azon földnek, amelynek ő életét szentelte. Megérdemelt nyugodalma legyen csendes és háborítatlan, sirhalmán viruljanak a hála és kegyelet virágai és virrasszon fölötté az örök emlékezet anyaga.

Ezután a magas és lélekemelő ünnepély a temetőben is véget ért.

Délelőtt 11 órakor a jegyzői egyesület a nemes-apáti körjegyzői irodában választmányi ülést tartott, melyen a megjelent tagok, de különösen az elnök jogosan, éles szavakkal keltek ki ama menthetetlen közöny és részvétlenség ellen, hogy az ünnepélyen csak ily kevés számban jelentek meg a tagok.

Délben igaz magyar vendégszeretettel látta el magánál a társaságot Arvay Gábor nemes-apáti körjegyző, ahol a legjobb kedvvel sokáig maradt együtt a társaság.

Felköszöntöket mondtak földő Vajda János Zalavármegye jegyzői karára, Kovács Gyula Vajda Jánosra és a házigazdára, Briglevics Károly Kovács Gyulára és a társaságra.

Ezzel a szép ünnepély teljesen véget ért.

Pongrácz Zoltán.

A megyei jegyzői egyesület közgyűlése.

Zalavármegyei közönségi és körjegyzők egylete Kovács Gyula egyleti elnök elnökle alatt f. hó 5-én tartotta évi közgyűlését Zala-Egerszegén a vármegye háza nagy gyűléstermében az egyleti tagok szép számu részvétele mellett.

Elnök a gyűlést megnyitván, üdvözlö a gyűlésen megjelent Csertán Károly alispánt, kérve a jövőben is üdvözölje a jelen volt Czukeller Lajos vármegyei I. aljegyzőt.

Elnöki jelentésének előterjesztése előtt megemlékezett az országot 1898 szeptember 11-én felejtethetetlen Erzsébet királynéknak gyászos elhunytával ért nagy veszteségről s indítványára a közgyűlés jegyzőkönyveleg öröközte meg a nagy királyné drága emlékét s a jegyzőegylet mely részvétét a felolvasott elnöki jelentés beszámolt az egyesület kebelében előfordult eseményekről, valamint az 1898. évi közgyűlés határozatainak mikénti fogantatásáról. A közgyűlés az elnöki jelentést helyeslőleg vette tudomásul.

Az 1898. évi számadások megvizsgálásáról szóló jelentést, mely szerint a bevétel 531 frt 73 kr., a kiadás 232 frt 38 kr. s így a pénztármaradvány 299 frt 35 kr. volt, a közgyűlés helyeslőleg tudomásul vette s az egyleti pénztárnoknak a felmentvényt megadta.

Az 1900-ik évi költségvetést 1462 frt 35 kr. bevétellel, melyben a pénztármaradvány s a behajtható tagsági díjak is benn vannak, 746 frt 25 kr. kiadással s így 716 frt 10 kr. remélhető pénztármaradvánnyal a közgyűlés elfogadta.

A marhárlatok díjának módosítása tárgyában, a körjegyzői okmány kényeszer behozatalára vonatkozó törvényjavaslat tervezet ellen szerkesztett felirat tárgyában, a jegyzők hagyaték leltározási díjának felemelése iránt részint egyes vármegyei egyletek, részint az országos jegyzőegylet részéről tett indítványokat a közgyűlés a választmány javaslatahoz képest elfogadta, a magyarországi közönségi és körjegyzők országos központi egyletének módosított alapszabályait tudomásul vette.

A nagy-kanizsai járás közönségi és körjegyzők egylete által szerkesztett összesített adókönyvecské és törvényhatósági utadó és pótlék fizetési iv tervezet bemutatattván, a közgyűlés azt elfogadta s elfogadás végett a vármegyei törvényhatóságához terjeszti be.

Az egyesületi hátralékos tagsági díjakból 118 frot irtak le, behajtandónak maradt 773 ft.

A jegyzői egyesület Kabdebó István egyleti tag indítványára Gernya László kir. tanácsos és nyug. pénzügyigazgatóhoz, aki minden egyes jegyzőtől írásilag elbucszott, a közgyűlésből búcsú iratot intéz.

Ezután elnök maga és tisztársai nevében a beléjük helyezett bizalmat megköszönve, állásáról lemondott.

A közgyűlés méltányolva Kovács Gyula lelépő elnöknek az egyesület érdekében kifejtett fáradhatlan tevékenységét, Kabdebó István indítványára neki jegyzőkönyveleg fejte ki köszönetét és elismerését és egyhangulag újból elnöknek megválasztotta.

A folytatódó választás eredménye: Molnár István I. alelnök, Baranyay Kálmán II. alelnök, Starzsinszky György főjegyző, Koltay László I. aljegyző, Dienes Jenő II. aljegyző, Scholtz Károly pénztárnok. Választmányi tagok: Kálmán Lajos., Galambos István, Török Kálmán, Köller Nándor, Lohonyai Elek, Lei János, Koltay Lajos, Takács Imre, Vatskits Ignác, Arvay Gábor, Mártinsevics István, Rimmer Lajos, Paly Gábor, Bezeredy István, Plichta Béla, Belez Edé, Papp Mihály, Fehér Sándor, Zala József, Kele György, Ferenczy János, Szondy László, Paller János, Novák Kálmán.

A jegyzői szigorló bizottságba 3 év tartamára Kovács Gyulát és Starzsinszky Györgyöt rendes, Arvay Gábort póttagul, a nyugdíjválasztmányba Kovács Gyulát és Molnár Istvánt rendes, Lohonyai Elekot póttagul választotta meg a közgyűlés, míg a folyó évi országos jegyzői közgyűlésre az egyesület képviselőül Kovács Gyulát és Lohonyai Elekot.

A jövő évi közgyűlés helyül Balat. Füredet jelelték ki. Egyéb tárgya a közgyűlésnek nem lévén, elnök, megköszönve a tagok türelmét, a közgyűlést bezárta.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Petőfi ünnepély. Városunkban július 30-án, mely napon ünnepeltük a lángelkű költő halálának ötvenéves évfordulóját, a házak fel voltak lobogozva; az összes hivatalos helyiségeken lengett a nemzeti zászló. A kereskedő ifjak derék egyesülete ebből a nemzeti ünnepből is kivette a maga részét; az ünnepélyt délután 3. órakor tartotta csinosan feldíszített helyiségében szépszámu közönség részvétele mellett. Az ünnepséget az ifjúsági dalkör nyitotta meg a Himnusz-szal, mit a jelenvoltak állva hallgattak meg; ezt követte Schütz Frigyes egyesületi alelnök sikerült megnyitója; utána Eisler József szavaltta el Jókai Apotheozisát mely erőszel és lelkesedéssel. Az ünnepi beszédet Fenyvesi Simon tag tartotta; a közönség nem egyszer kisérte zajos helyesléssel a gondal egybeállított dolgozatot. Ezután Fangler Miklós Abrányi Petőfi, Neumann Albert Petőfi A hazáról című költemény elszaválásával tápot arattak; hazafias szellemben tartotta Jánbor Sándor a záróbeszédet. A minden tekintetben sikerült ünnepséget a dalkör a Szózat eléneklésével zárta be.

A vármegyékben tartott Petőfi ünnepségekről a következő tudósításokat kaptuk:

Nagy-Kanizsán az Első Magyar Asztaltársaság a Petőfihez címzett vendéglőben tartotta az ünnepélyt, mely alkalomból a helyiséget az asztaltársaság szépen feldíszítette. A megnyitó beszédet Horváth István elnök tartotta, Petőfitől alkalmi verseket szavalt Huekstel Jenő, míg a társulat jegyzője, Wenofics Aladár, felolvasást tartott „Egyes mozzanatok Petőfi Sándor életéből” címmel.

Balaton-Füreden Somogyi Károly szintársulata rendezett ünnepi előadást Beöthy-Rákosi Arany lakodalmanak egyik felvonását, a „Piskíi hid”-címűt adták elő, utána Angyal Ilka szavaltta el nagy hatással Jókai Apotheozisát. Végül Szarvasi Sándor, Petőfi személyesítője, Rudnyánszky Gyula alkalmi költeményét szavaltta el. — A Szini előadásán kívül dr. Mangold Henriehné kezdeményezésére Petőfi emlékének a megünneplésére a „Stefaine” zászlókkal feldíszített udvarán jödekonycélu gyermekünnepélyt tartottak tombolával az óvoda javára, melyhez a kezdeményező adta a nyeremény tárgyakat. Tombola után Petőfi műveiből szavaltak többen. A műsor egyes számai között Horváth Magda tíz éves leánya szép cimbalomjátékkal gyönyörködtette a közönséget.

Bellatincon a tanuló ifjúság nagy közönségtől kísérvé, zászlóval vonult a templomba az ünnepi misére, mely után a közönség az iskola földszített termében gyűlt egybe, ahol Vörös István tartotta az ünnepi beszédet, Neubauer József és Kaufmann Sándor szavaltak. Az ünnepség befejeztével Zichy Ágost gróf kegyür megdicsérte az ifjúságot, hogy ezen a vend vidéken ily igaz szívvel és hazafias lelkesedéssel ülték meg Petőfi emlékezetét; buzdította őket, hogy minél többet olvassák Petőfi költeményeit; mert ezekből tanulhatják meg a magyar hazát igazán szeretni.

Tapolczán az iparos ifjúság önképzőköréből indult ki a végredményben várakozásokon felül sikerült mozgalom Petőfi-ünnepély tartása iránt. Az ünnepélyt dr. Mátyóky Gyula ügyvéd, a kör fáradhatlan buzgalmu elnöke, gyűjtő beszéddel nyitotta meg; az ünnepi beszédet a tapolczai születésű Horváth Gyula staronbrodi vasuti iskolai igazgató tartotta, melyet a mellékeremből, Petőfi dalaiból, női énekkar kísért; Kohn Izidor polgári iskolai tanár Petőfi újságáról beszélt, példa gyanánt idézve a lángelkű költő hazaszeretetét; a jó szavaló tehetségű Körmeny Pál iparos segéd Jókai Apothesaisát szavaltta, végül a Szózatot énekeltek. Az énekek betanításán Szigethy Ödön tanító buzgolkodott. A városháza nagy terme zsufolással megtelt és a lelkes ünnepélyről mindenki meghatóttan távozott.

Baross Gábor emlékezete. A vasuti zóna-tarifá tizéves jubileuma f. hó 1-én volt. Tíz évvel ezelőtt augusztus 1-én léptette ugyan is életbe Baross Gábor, Magyarország akkori vas szorgalmú kereskedelemügyi minisztere. A kereskedelemügyi miniszterium kezdeményezésére a magyar államvasutak igazgatósága, a miniszterium tisztvi-

selői kara kegyeletes módon áldozott a tíz éves évfordulón a nagy mű megalkotójának, Baross Gábor emlékének. Az ünnepély Budapesten a keleti pályaudvar előtti parkban felállított Baross szobor előtt folyt le. f. hó 1-én d. e. 10 órakor. A szobor két oldalán díszruhás vasuti altisztek álltak sorfalat. 10 órakor érkeztek meg az ünnepély hivatalos résztvevői, a kereskedelemügyi miniszterium, államvasuti igazgatóság, a posta és távirat-hivatal és vasuti üzletvezetőségek képviselői, három óriási nagyságu habér-és palma koszorut hozva magukkal. Egyet Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter küldött, a másikat a kereskedelemügyi miniszterium tisztviselői kara, a harmadikat a m. kir. államvasutak igazgatósága és üzletvezetősége. Az első koszorút Vertesy Kálmán miniszteri osztálytanácsos, a másodikat Mándy miniszteri tanácsos, a harmadikat Bánovics miniszteri tanácsos, mindenik rövid beszéd kíséretében helyezte a szobor talapzatára.

Nagy-Kanizsa város képviselőtestülete f. hó 3-án Csertán Károly alispán elnökle alatt tisztújító gyűlést tartott, melynek tárgya a nyugdíjazás folytán megüresedett mérnöki és az elhalálozás folytán megüresedett számvevői állásnak választás utján való betöltése képezte. A mérnöki állásra egy pályázó volt, akit megválasztottak, azonban távirati uton visszavonta folyamodását. A számvevői állás betöltését a legközelebbi gyűlésre halasztották.

Előéptetés a postánál. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter a zala-egerszegi állami postahivatalnál Remm József posta- és távirat felügyelőt a VIII-ik fizetési osztály második fokozatába (1600 frtba), Csontos László posta- és távirat tisztet a X-ik fizetési osztály 2 ik fokozatába (900 frtba) léptette elő.

Alsó-Lendva nagy-közönség képviselő testülete Toma János bíró elnökle alatt gyűlést tartott, amelyen tárgyalták a trachoma kórház tervrajza és költségelőirányzata csak most s így az építésre későn készült el, az ügy tárgyalását elhalasztották addig, míg a Ráth-féle ház bérletére nézve biztos tudomást nem szerezhetnek, amely ház a szakértő orvosok szerint a trachoma kórház céljaira alkalmas. — Az iparos tanulók iskolájának felügyelő bizottságába Tivadar Ferencet, Freyer Lipót, Marton Kálmánt, Faragó Istvánt, Fuchs Jánost, Hartmann Edét, Kopeckzy Józsefet és Hegedüs Sándort választották be tagokul. Folytatólag több kisebb ügy került elintézés alá.

Plebános kinevezés. A lemondás folytán megüresedett sümegi plebánosi állásra — mint lapunk mult számában hallomás után irtuk — a veszprémi megyés püspök Németh János veszprémi papnöveldei aligazgatót nevezte ki. Veszprémi lapjaink az új plebánosról kinevezetése alkalmából rokonszenvesen emlékeznek meg, mint aki veszprémi működése alatt a társadalom minden rétegében osztatlan tiszteletet és becsülést vívott ki.

Vármegyei kinevezés. A lemondás folytán üresedésbe jött vármegyei ötödik aljegyzői állásra a főispán ideiglenesen Gájásy Géza megyei árvaszéki aljegyzőt nevezte ki.

Tanárr változások a nagy-kanizsai kegyesrendű főgymnasium tanári karában az 1899/1900-ik tanévre: a kegyesrendű szerzetesrend kormánya Nagy-Kanizsáról dr. Vörös Cyrill tanárt Kecskemetre, Tabán Tibor tanárt Lévára helyezte, míg Nagy-Kanizsára dr. Uzirbusz Géza tanárt Nagy-Károlyról, Salánky István tanárt Trencsénről, Viczner Gyula h. tanárt Kolozsvárról helyezte át. — Betöltetlen még Schultzs Ernő és Uferbach Jenő világi tanárok állása.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter Schultzs Ernő nagy-kanizsai főgymnasiumi helyettes tanárt a makói állami főgymnasiumhoz rándes tanárrá nevezte ki.

Megbízás. A veszprémi megyés püspök az elhalálozás folytán megüresedett kehidai plebánia vezetésével Jankovics Tivadar pacsai segédlelkészét bizta meg.

Tanárválasztások a nagy-kanizsai izr. felsőkereskedelmi iskolánál. Az iskola fenntartó izr. hitközség iskola bizottsága Müller Vilmos zombori tanárt a mennyiség-tan, Domány Armin vágújhelyi tanárt a magyar-és történelem tanárává választotta meg a kiirt pályázat alapján. A francia és németnyelvi, valamint vegytan-áru ismeret és földrajzi tanszéket az intézet eddigi tanáiraival dr. Villányi Henrich és Somosi Vilmos tanárokkal töltötték be.

Eljegyzés. Hayl Ferenc okleveles gazdasz és földbírtokos eljegyezte Csathó Eleira kisasszonyt, Csathó Alajos keszthelyi állami polgári leányiskolai tanár kedves leánvát.

Köszönetnyilvánítás. Schill Imre kántor urnak azon fáradhatatlan buzgalmaért, melylyel ünnepélyünkre az énekeket velünk betanította: őszinte szívből jövő köszönetünket nyilvánítjuk. A zala-egerszegi jogász ifjúság.

Dicséző okirat. Derék csendőrségünk újra kintün-tetést kapott, buzgó és lelkiismeretes fáradságáért. Gábriel Alajos csendőrmesternek halommal van már a dicséző okiratja, most meg szaporította egygyel, a miért azt a hihedt Könyg Kovács István rablót elfogta. A most jött dicséző okirat tartalma körülbelül a következő: Gábriel Alajos m. kir. csendőrmester, Németh Imre m. kir. csendőrszervező egy veszélyes rabszökevény és hihedt betörőnek nehéz körülmények között történt kézre kerítéséért a honvédelmi miniszteről okirattal megdicséretett, Hertelendy Lajos és Vida Lajos csendőrek pedig, akik segítettek, a kerületi parancsnokságtól nyertek dicséző okiratot.

A zalaszentgróti önk. tüzoltó testület július hó 30-án a Zrínyi vendéglő kerti helyiségében tartotta meg a szokásos nyári mulatságát, mely alkalomból a közönség e testület iránti rokonszenvének azzal adott kifejezést, hogy oly nagy számban jelent meg, hogy a helyiség már — már szűknek látszott; a lámpiókkal szépen feldíszített kert a sok szép hölgygyel egy kis paradicsomot képezett, s a rendezőségnek, élén a főparancsnoknak, sok dolgot adott, hogy a nagy közönség igényeit kielégítse, a mi sikerült is; mert a közönség egész kivilágos virrad-tig jó kedvben együtt maradt. Ezen alkalomból következ-

Árverési hirdetés.

A zala-egerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Kaufmann Vilmos* szent grófi lakos végrehajtható *Allstädter Ignác* rádi lakos végrehajtható ellen 27 frt tökétkövetelés és járuléki iránti végrehajtható ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék területén levő, a rádi 37. sz. tkvban végrehajtható szenvedett tulajdonul felvett következő ingatlanokra: 308/b. hrsz. alattira 143 frtban, 533. hrsz. alattira 127 frtban, 803. hrsz. alattira 80 frtban, 1162. hrsz. alattira 1 frtban, 1176. hrsz. alattira 1 frtban, 1188. hrsz. alattira 5 frtban, 1192. hrsz. alattira 4 frtban, 1233. hrsz. alattira 6 frtban, 1243. hrsz. alattira 4 frtban, 1303. hrsz. alattira 19 frtban, 210/2. hrsz. alattira 11 frtban ezennel megállapított kiküldési árban az árverés elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 23-ik napján délelőtt 10 órakor Rádon a község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10% át vagyis 14 frt 30 krt, 12 frt 70 krt, 8 frt 10 krt, 10 krt, 50 krt, 60 krt, 40 krt, 1 frt 90 krt, 1 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 48 §-a alatt jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-en 33.3. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A m. kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Zala-Egerszeg, 1899. május 10-én.

Rutich, kir. tszéki bíró.

420/sz. v. 1899.

Árverési hirdetés.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zala-egerszegi kir. járásbíró, V. I. 99/228. számú végzése által *Török János* és *Teréz* náprátfai lakos végrehajthatók javára özv. *Török Istvánné* náprátfai lakos ellen 200 frt tőke, ennek 1897. évi december hó 26-tól járó 7%-os kamata, úgy járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtható alkalmával bíróság lelfoglalt és 360 frtra becsült egy pár ló csikóval, lószeker, lószerszám, egy tinó, löher, szalma és sertésből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetve, ennek a helyszínén, vagyis Náprátfán leendő eszközésére 1899. augusztus 16-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérők becseren alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszeg, 1899. július 27-én.

Nagy Sándor, kir. bir. végrehajtó.

Van szerencsénk a nagy érdemű közönséget ezennel értesíteni, hogy Zala-Egerszeg, a Vármegyeház-téren 44 év óta fenálló

női divatraktárunkat és női ruha készítőter munket 1899. évi november 1-én

a szomszédos **Dr OBERSOHN-féle** házba helyezük át.

Ezen alkalomból a raktárunkon lévő összes, a legutolsó divatnak megfelelő ruhakelméket, ternő-kachemir, crepp cheviott, foule, színes és fekete selymeket, ruhadíszeket csipkéket és rücheket,

karmantyukat és vállfüzőket

mélyen leszállított áron bocsátjuk áruba.

Felöltök 1 forinttól feljebb, a legnagyobb választékban állnak tisztelt vevőinknek rndelkezésére.

Tisztelettel

Weinberger Hermán és fia.

ÁRLEJTÉSI HIRDETMEY.

A zala-egerszegi m. kir. állami felső kereskedelmi iskola tantermeinek lítéséhez az 1899/1900-ik tanévben szükséges

husz öl első minőségű bükkfa (hasábfa)

szállítása ügyében a zárt irásbeli, megfelelő bélyeggel ellátott ajánlatok alulirothoz legkésőbb

1899. évi augusztus hó 28-án délelőtt 10 óráig beadandók. A később érkezett ajánlatok nem jönnek figyelembe.

A szállítás és fizetés feltételeire alulirott ad felvilágosítást.

Zala-Egerszeg, 1899. évi július 25-én.

UDVARDY JGNÁC

állami felső kereskedelmi iskolai igazgató.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDASSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZIEHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történeti térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet czéjja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, czéjében, eszkézeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünk nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített historiai muzeumot nyújtanak az előfizetőknek, a műöt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy europai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műremekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egészeknek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfinnyesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója barátja, tanácsadója, mind n uri háznak ékossége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes felbörkötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkinti 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvárusnál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) kötetenkinti utánvétellel bérmentve,

b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*
A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy a fölrirt kiadóhoz intézendők.

*
Tájékoztató képes prospektust
mutatványfüzetet
ingyen és bérmentve
küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-út 18. szám.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmikép sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közreboocsátatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszes be-kötési táblák szállítanak.

BREISACH SAMUEL zala-egerszegi könyvkereskedőnél,
mint a kiadók megbízottjánál,
Marczali „Nagy Képes Világtörténet“-e
ugyanazon feltételek mellett rendelhető meg,
mint a kiadóknál.